

אין תל-אביב **ווי אוויהאט אחד-העם פארפראקט זייןע לעצטער יארן**
בערזענלאכע וברונט
פָּנָן, בְּרוֹבוֹן

(זו דער געלעגנהייט פון ווינן דרייפן יארזיאט)

קידוש השם צורות

פָּנִים א. אַסְאֹוּסְקִי

שרעטלאכער טיעות
או אפטײַס מיט א
אָדָוּשָׁזֶר פְּרוּזָן

מיט איס וויל מען היליה ניט מאן קיין שלעבטט די איניגראנטן זונע אנדערטטע בר-
גע. נזר ער או געצלט נזר צו העלפַן די איניגראנטן, זומס ווילן באזיזין-
זיער בשורת. וועט אן אימיגראנט ניט וועלן, צויננט אים קיינער ניט אידיז-
געטען די שיין פון כשרות.

הינטער די כשרע פיסלאך פונס ביל ליגט אבער די טרייפה/גע-
ווען דער ביל וווערט אונגענומען, וועט עס זוין דער אנהויב פון א פאספערט-
סיטעטס. וואס מען שעטט זיך נאך דערויל אונגעממען.

דער ביל גיט יעדן אימיגראנטן "די געענגןהייט" צו האבן בי זיך א
געווען געוועוינט יעדר איניגראנטן עריכין
שיין, וואס דערוייזט. או ער אייז אויף א כשרען אוניגאנקמען אין
לאנד. וואס פאר א תירזין קאן איניגראנט האבן. פאר ניט באונצן זיך מיט דער
דאזוקער "פריזוילענגי"?

אל אימיגראנטן, וואס וווען ניט האבן בי זיך אועלכע באשטער-
קונגען, וועלן במילא אוענקגעשטעלט ווערן אונטער השה, און אפיילו ניט
אימיגראנטן וועלן קאנגען פארדעכטקט ווען, זוי ווינגען אימיגראנטן.

בעסעד ווי זאט שיין געוווען אן אלעטניינער פאספערטטען-
טעם. אומזיניגראנטס ומאלט דאן יעדער בירגען געוואוסט. או ער אדרף אין
קעשגען מיט זיך שטענדיק אָדָקְמוּנֶט וואס באשטערטיקט זיין
פעל הומאה, איז שטראק קאנטיך געווען
דא געווען, אונז ער פון א מעשנץ, וואס האט
געבע: איז מילא ער פון זיך געבע-
טאפל, קינדרער זיך
געאנצען תקופת, אונז ער דלאך שפער-
מיט וועמען צו בענ-
אטן ערעדלאה, אויז
או גענערטונג געווען
געניטשאפט ווי אויז ער חל-
די אויפערענס אונז געווען
ער אייז געווען
אַחֲהַעַם איז געוואָגַט געווען בענ-

דער קרכו – אפריל 1945

